

Gazeta Politechniki

(63-64)

marzec-kwiecień 1999

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej

Wybory - refleksje Rektora – s. 2

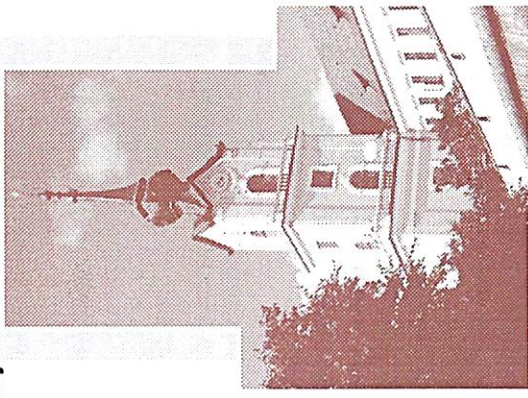
Nagrody Miasta Rzeszowa – s. 7

Nominacje profesorskie w Pałacu Prezydenckim – s. 9

Analiza wyników nauczania w PRz – s. 12

Info Kurier Samorządu Studentów – s. 17

Sport akademicki – s. 20

Wesołych i radosnych
Świąt Wielkanocnych

WYBORY Refleksje Rektora

Jesteśmy w okresie wyborczym. Wprawdzie wybory kierownictwa uczelni wzbudzają znacznie mniej emocji niż wybory prezydenta kraju lub nawet miasta, niemniej jednak istotnie wpływają na atmosferę społeczną, klimat uczelni, a nawet na jej postrzeganie zewnętrzne. Wbrew bowiem pozorom stanowisko rektora ma charakter polityczny - to znaczy, że nie tylko pozycja naukowa, ale i układy polityczno-społeczne, w jakich przychodzi mu się obracać, wpływają na jego sukcesy lub niepowodzenia, a osobowość decyduje o spójnym działaniu organów uczelni, łagodzi lub wzmacnia nieuchronne różnice międzyludzkie.

Spróbujmy więc refleksyjnie spojrzeć na sytuację, problemy i perspektywy uczelni.

1. Spuścizna pokolenia

Są dwa pozytywne kryteria wyboru rektora, a w wyniku coraz większej samodzielności wydziałów również i dziekanów.

Pierwsze kryterium to ugruntowana pozycja naukowa, związana z tytułem naukowym, aktywnością życiową, doświadczeniem. Jest to forma uznania w stosunku do dotychczasowych osiągnięć, oczekiwanie stymulacji naukowego rozwoju całej uczelni, związane zwykle z przekroczeniem apogeum osobistych możliwości twórczych i przełożeniem na rozwój współpracowników. Szerokie znajomości w różnych środowiskach ułatwiają często uzyskiwanie pozytywnych rezultatów i decyzji.

Drugim - jest uznanie za wartość większą osobistych nie wykorzystanych jeszcze możliwości intelektualnych i organizacyjnych kandydata, jego zdolności aktywizacji różnych organizmów i osób uczelni. Inicjatywność w rozwoju inwestycji, powiększania dorobku materialnego, zdobywania środków finansowych, sprawnym marketingu uczelni na rynku edukacyjnym - to podstawowe zalety kandydata.

W obydwu kryteriach znaczenie identyfikowania się z całością uczelni musi mieć charakter dominujący. "My" powinno być znacznie ważniejsze niż "Ja".

Pięknie to wyraził poeta w dwuwierszu: "Muzyk zmiesza orkiestrę najlepiej dobraną, gdy grając stara się, by jego słyszano".

Mogą oczywiście być i kryteria negatywne, np. typu: "jeżeli już musi być, to niech będzie ten, który by nam mniej przeszkadzał".

Sądzę, że ostatnich kilkanaście lat istnienia Politechniki Rzeszowskiej wskazuje, iż wyboru dokonywano właśnie na podstawie kryterium pierwszego.

Efekty są, w moim przekonaniu, bardzo pozytywne - uwzględniając określone warunki istnienia. W strefie kraju, nie mającej żadnej tradycji szkolnictwa wyższego (oaza: Lwów), rozwinęła się uczelnia techniczna plasująca się nieco powyżej średniej spośród 18 politechnik krajowych zarówno liczbą studentów, poziomem ich dyplomów, jak i publikacjami, organizacją seminariów i konferencji, działalnością naukową i badawczą, szczerząca się unikatową dyscypliną lotniczą, posiadająca niezłe zaplecze materialne i duży areał terenów rozwojowych.

Oddajemy do pełnego użytkowania nasze Centrum Kongresowe - Zespół Sal Wykładowych - z zapleczem, na ukończeniu jest laboratorium budownictwa. Do pełnego za-

mknięcia potrzeb budownictwa w opracowaniu jest projekt rozbudowy budynku "P".

Najbliższe zadania inwestycyjne również oczekują realizacji: to gotowa dokumentacja laboratorium samochodowego i przekazanie odnowionego starego budynku laboratorium Wydziałowi Elektrycznemu. Jest dokumentacja na budowę nowego domu studenckiego, w opracowaniu jest zaktualizowany plan generalny rozwoju uczelni i budowa wielu nowych parkingów, koniecznych, aby uporządkować samochodowy bałagan terenu uczelni, w opracowaniu jest również projekt zagospodarowania obu zboczy Bezmiechowej. Powinna ona być nie tylko wznowioną nowoczesną szkołą szybowcową pod patronatem Ośrodka Kształcenia Lotniczego, ale również pełnowartościową stacją narciarską w okresie zimowym. W końcu siłą uczelni jest nie tylko jej znaczenie naukowo-dydaktyczne, ale i racjonalnie zorganizowany majątek trwały.

2. Problemy polityki edukacyjnej i konkurencyjności

● Jesteśmy jednak, pomimo niewątpliwych osiągnięć, wciąż uczelnia "na dorobku". Nie spełniamy nie tylko ustawowych kryteriów uczelni autonomicznych, ale również kryteriów uczelni akademickich, ustalonych przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich - przynajmniej jeden wydział z prawami habilitacji i dwa z prawami doktryzowania. Stąd problem awansów naukowych, habilitacji, uzyskiwania tytułów profesorskich jest problemem podstawowym.

Niewielkie są szanse, aby nowa ustawa stworzyła w tej dziedzinie bardziej liberalne kryteria. Na dnie jest bowiem, pod hasłem walki o jakość kształcenia, twarda zasada konkurencji o zdobycie budżetowych środków finansowych. Usankcjonowany został przecież trójstopniowy system kształcenia wyższego przez studia inżynierskie (licencjackie), magisterskie i doktoranckie. A prawo do tych najdroższych mają jedynie wydziały z prawami habilitacji.

Aktualna ustawa odebrała wyższym uczelniom "nieakademickim" uprawnienia do samodzielnego występowania do Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych z wnioskami o tytuł naukowy; obecnie przy rozpatrywaniu wniosków o prawa doktryzowania i habilitowania rozróżnia się nie tylko liczbę, ale i specjalności profesorskie (chemia czy technologia chemiczna, elektrotechnika czy elektronika lub informatyka, budowa maszyn czy mechanika, inżynieria sanitarna czy chemia wody i ścieków itp.). Są to dotkliwe ograniczenia rozwojowe w uczelni jak nasza, o różnorodnym pochodzeniu samodzielną kadry profesorskiej.

● Jednocześnie Politechnika, jako najstarsza i najmocniejsza uczelnia regionu, ma niewątpliwie misję i obowiązek rozwijania edukacji wyższej w naszym województwie. W perspektywie - to współpraca z Wyższymi Szkołami Zawodowymi, które już pojawiają się na terenie województwa. Jarosław i Krosno kształcą na wyższym poziomie zawodowym, by kandydatów na studia magisterskie czy doktoranckie przekazywać do uczelni akademickich. Formą pośrednią są nasze punkty dydaktyczne w Stalowej Woli, Mielcu, Jarosławiu, Dębicy - ale spełniając cenną funkcję dydaktyczną i społeczną, są tworzone na granicy prawa, zezwalającego na utworzenie filii jedynie uczelniom autonomicznym. Jakże bywają tego lokalne konsekwencje, świadczy niedawna zmiana sytuacji Filii Krakowskiej Akademii Rolniczej w Zalesiu.

Na posiedzeniu Senatu w dniu 18 marca 1999 r. zatwierdzono "Zasady i tryb przeprowadzania wyborów organów jednoosobowych i kolegiałnych Politechniki Rzeszowskiej na kadencję 1999-2002".

KALENDARZ WYBORCZY

Zgłaszanie kandydatów na Rektora
Wybory Uczelnianego Kolegium Elektorów i Wydziałowych Kolegiów Elektorów
Ogłoszenie listy osób kandydujących na stanowisko Rektora
Zebranie Uczelnianego Kolegium Elektorów
Spotkania z kandydatami na Rektora
Wybory Rektora
Spotkania z kandydatami na Prorektorów
Wybory Prorektorów
Wybory Dziekanów
Wybory Prodziekanów
Wybory członków Senatu
Wybory elektorów do Rady Głównej

do 17 kwietnia 1999 r.
od 25 marca do 12 kwietnia 1999 r.
15 kwietnia 1999 r.
20 kwietnia 1999 r.
do 27 kwietnia 1999 r.
28 kwietnia 1999 r.
12 maja 1999 r.
13 maja 1999 r.
do 29 maja 1999 r.
do 12 czerwca 1999 r.
do 26 czerwca 1999 r.
do 26 czerwca 1999 r.

Ciąg dalszy ze str. 2

● Znajdujemy się w strefie rozbudowanej sieci uczelni prywatnych, kształcących na poziomie licencjackim. Odgrywają one użyteczną rolę edukacyjną, rozszerzając stopień scholaryzacji zapóźnionej edukacyjnie strefy kraju. Są one jednocześnie swego rodzaju filiami uczelni, gdyż dydaktykami są pracownicy nadal pracujący w Politechnice. Wieloetatowość musi być tolerowana z tytułu relatywnie niskich płac w uczelniach. Równocześnie niewątpliwie - angażując najbardziej aktywnych - utrudnia i spowalnia rozwój uczelni w kierunku jej "autonomiczności". Jednym z ważnych zadań kierownictwa uczelni jest znalezienie wyważonej polityki edukacyjnej i kadrowej w tym zakresie, w którym poglądy są zróżnicowane, a pojawia się również problem lojalności w stosunku do uczelni macierzystej.

● I wreszcie problematyka Uniwersytetu Podkarpackiego - stale angażująca władze, środowisko, prasę i kierownictwo uczelni. Wahania stanowisk zmieniły się od pozytywnej uchwały naszego Senatu o włączeniu do uczelni typu amerykańskiego w 1992 r., poprzez odpowiedź "nie oddamy żadnych jednostek organizacyjnych Politechniki" na bezsensowne żądania niektórych parlamentarzystów, aż do przychylnego stanowiska, jeżeli nowe prawo o szkolnictwie wyższym zwoła na uzyskanie z federacji uczelni nowych wartości i większej samodzielności dla Rzeszowa i Politechniki.

Dziś zdajemy sobie sprawę po negocjacjach wreszcie, po Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w Rzeszowie, że istota decyzji przychylnych dla regionu leży nie tylko w parlamencie, ale w samym naszym środowisku naukowym w spełnieniu przynajmniej minimalnych wymagań "akademickości" (2 wydziały z prawami habilitacji). Oczywiście Politechnika może przekształcać się niezależnie od Uniwersytetu, rozwijając informatykę, telekomunikację, biowiedzę, elektromedycynę, architekturę i wiele innych technologii, dyscyplin ogólnych, takich jak nauki ekonomiczne, społeczne, dyscyplin ogólnych, takich jak nauki ekonomiczne, społeczne, matematyczno-fizyczne, kultura fizyczna i inne, mogłyby zyskać najwyższe uprawnienia akademickie, gdyby federacyjny system prawny zezwolił na ich działalność spójną. Nie zagraża to w żadnej mierze finansowym warunkom egzystencji, gdyż

obecny i sprawdzony dotychczas system finansowania wiąże środki budżetowe z dziedzinami nauk i dyscyplinami, a nie z uczelnia jako całością. Wszelkie decyzje muszą oczywiście mieć zgodę środowiska. Jak każde zagadnienie wielokryterialne - problem uniwersyteckości będzie angażował kierownictwo uczelni, zwłaszcza że czas awansu akademickiego naszego regionu jest jedną z współzależnych decyzji. Zasada otwartego stanowiska i rzetelnej oceny musi w tej kwestii być uszanowana zgodnie z historyczną dewizą: *silny nie boi się zmian, słaby broni "status quo"*.

● Na koniec, wśród refleksji warto podkreślić konieczność coraz większej integracji uczelni z regionem, z jego życiem gospodarczym, przemysłem i organizacjami samorządowymi.

Osobiście jestem przekonany, że znacznie ważniejsze jest zaangażowanie naszych najlepszych specjalistów, kadry profesorskiej w projektowaniu, radach konsultacyjnych, grantach celowych, zleceniach niż w dydaktyce w sąsiedniej uczelni prywatnej. Uczelnia techniczna tym różni się od humanistycznych, że aplikacja twórczej działalności technicznej zmienia metody badań i środki działania zarówno swoje, jak i innych dziedzin nauki - vide: komputeryzacja, telekomunikacja, sieć internetowa.

● Mówiąc o otwarciu uczelni, nie sposób nie wspomnieć o konieczności rozwoju współpracy i wymiany z uczelniami zagranicznymi. Zrobiono w tej mierze ostatnio wiele, ale sprowadzenie kontaktów szczególnych do codziennej normalności jest jeszcze problemem, który powinien zaprzętać uwagę nowego kierownictwa uczelni. Egzekwowanie znajomości języków obcych, szczególna troska o współpracę z sąsiednimi uczelniami Ukrainy, Słowacji czy Rosji to zadanie priorytetowe.

To kilka z wielu refleksji, wynikających z doświadczenia wieloletniego kierowania uczelnia. Czy mogą się przydać nowemu pokoleniu rektorskiemu? Sądzę, że tak, gdyż podejmowanie decyzji w tych sprawach, tworzenie klimatu współdziałania i tolerancji wymaga spokojnego, wyważonego rozwoju regionu. A ktoś, jeżeli nie nauka i uprawiająca ją uczelnia, powinien dawać przykład takiej działalności?

prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś

Zasady systemu punktowego w elastycznym systemie studiów trzypolnych

1. Zasady systemu punktowego są wspólne dla wszystkich rodzajów studiów dziennych.
2. System punktowy odpowiada standardowi ECTS (European Credit Transfer System).
3. Liczba punktów przyporządkowanych przedmiotom każdego nominalnego semestru studiów wynosi 30.
4. Liczba punktów odzwierciedla nakład pracy studenta wymagany do zaliczenia danego przedmiotu. Nakład pracy obejmuje zarówno pracę studenta w czasie zajęć zorganizowanych na uczelni oraz jego pracę własną.
5. Punkty są przyporządkowane wszystkim przedmiotom występującym w programie studiów, które podlegają ocenie. Uzyskanie przez studenta punktów jest związane jedynie z faktem zaliczenia przedmiotu i nie ma związku z otrzymaną oceną.
6. Punkty są przyporządkowane w zasadzie całym przedmiotom, a nie poszczególnym formom zajęć, takim jak np. wykłady, ćwiczenia, zajęcia laboratoryjne lub projektowe. Przyporządkowanie punktów części przedmiotu jest dokonywane wówczas, gdy przedmiot trwa dłużej niż jeden semestr lub stanowi odrębną jednostkę dydaktyczną.
7. Liczba przyporządkowanych punktów przedmiotowi jest liczbą całkowitą.
8. Warunkiem rejestracji na kolejny okres rozliczeniowy (rok akademicki lub semestr roku akademickiego) jest uzyskanie wymaganej liczby punktów oraz spełnienie wymagań programowych, co oznacza, że w systemie punktowym nie istnieje pojęcie rejestracji warunkowej, ale zastępuje ją rejestracja ze zmniejszoną, lecz określoną, dla danego etapu studiów, liczbą punktów. Uczelnie mogą wprowadzić "punkty kontrolne" (np. po 4 i 8 semestrach) oceny postępów studentów.

9. Rada Wydziału może wyróżnić przedmioty, których studiowanie przez studenta uwarunkowane jest zaliczeniem odpowiednich przedmiotów poprzedzających.

10. Warunkiem uzyskania dyplomu jest spełnienie wymagań programowych oraz zdobycie liczby punktów wynikającej z nominalnego czasu trwania studiów (liczby semestrów pomnożonej przez 30).

11. Ocenę średnią z przebiegu studiów wyznacza się jako średnią ważoną określoną wzorem:

$$\text{ocena średnia} = \frac{\sum \text{ocena} \cdot \text{punkty}}{\sum \text{punkty}}$$

12. Wskazane jest ujednoczenie w mierze punktowej standardów nauczania zawartych w minimach programowych, zwłaszcza w odniesieniu do przedmiotów podstawowych.

13. Zaleca się, aby liczba punktów przyporządkowanych przedmiotom podstawowym i kierunkowym wynosiła co najmniej 3.

14. Warunki odbywania części studiów poza macierzystym wydziałem wraz z zasadami transferu punktów zostaną określone w dwustronnych lub wielostronnych porozumieniach zawieranych przez zainteresowane uczelnie.

Na poziomie uczelni wymagają rozwiązania następujące problemy:

- o Przygotowanie zasad przypisywania punktów poszczególnym przedmiotom.
- o Określenie zasad rejestracji, udzielania urlopów, skreśleń i wznowień.
- o Określenie zasad powtarzania zajęć.
- o Powiązanie systemu punktowego z systemem pomocy materialnej.
- o Obliczanie ostatecznego wyniku studiów.

STANOWISKO

w sprawie skutków finansowych badań lekarskich i obowiązkowych ubezpieczeń zdrowotnych

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych zwraca się do Ministra Edukacji Narodowej z wnioskiem o uwzględnienie w dotacji dla uczelni na 1999 r. skutków finansowych wynikających z:

- o przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy,
- o odprowadzania przez uczelnie składek z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego uczestników studiów doktoranckich pobierających stypendium.

Gdynia, dnia 30 stycznia 1999 r.

WIĘŚCI Z KBN

W dniu 17 lutego 1999 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych, któremu przewodniczył Przewodniczący Komitetu **prof. Andrzej Wiszniewski**.

Komitet uczył, przed rozpoczęciem obrad, minutą ciszy pamięć **profesora Aleksandra Gieysztor**a. Profesor zmarł 9 lutego br. w wieku 83 lat. Wybitny historyk, wychowanek Uniwersytetu Warszawskiego, *doctor honoris causa* uniwersytetów m.in. w Paryżu, Oksfordzie i Moskwie, członek najbardziej prestiżowych akademii i towarzystw naukowych europejskich i amerykańskich. Napisał ponad 500 prac naukowych. Dwukrotnie był prezesem Polskiej Akademii Nauk, prorektorem Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektorem Zamku Królewskiego, przewodniczącym Kapituły Orderu Orła

Białego. Ścisłe współpracował z Komitetem Badań Naukowych, m.in. jako przewodniczący opiniodawczo-doradczego Zespołu ds. Etyki Badań Naukowych. Wspomnienie o Profesorze wygłosił Prezes Polskiej Akademii Nauk **prof. Leszek Kuźnicki**.

Komitet zapoznał się z treścią apelu KBN o dobre obyczaje w nauce. Apel jest kierowany do środowiska naukowego, a także do władz państwowych, twórców norm prawnych i moralnych, władz uczelni i placówek naukowych, aparatu sprawiedliwości, instytucji oceniających i finansujących naukę, samorządów naukowych oraz kierowników zespołów badawczych.

W programach studiów doktoranckich należy uwzględnić problemy etyki badań naukowych.

Departament Studiów i Polityki Naukowej przedstawił projekt uchwały

- W sprawie podziału środków finansowych na dofinansowanie działalności ogólnotechnicznej i wspomagającej badania (DOT) w 1999 r. Wpłynęło 31 wniosków - wszystkie uzyskały ogólną ocenę pozytywną Zespołu ds. Upowszechniania Nauki i Informacji Naukowej. Z łącznej zaplanowanej kwoty 76 527 000 zł Komitet rozdysponował 42 557 100 zł.
 - Zmieniającą uchwałę w sprawie kryteriów i trybu przyznawania środków finansowych na dofinansowanie działalności ogólnotechnicznej i wspomagającej badania oraz na dofinansowanie podmiotów działających na rzecz nauki. Decyzją Komitetu został skrócony okres opiniowania wniosków przez zespoły z 30 do 14 dni oraz ustanowiono tylko jeden termin (31 grudnia) składania wniosków o dofinansowanie DOT.
- Przewodniczący Zespołu ds. Projektów Celowych Zamawianych, **prof. Tadeusz Bold**, przedstawił do rozpatrzenia wnioski dotyczące projektów celowych zamawianych. Komitet

tet zdecydował o powtórnym ogłoszeniu konkursów na realizację trzech projektów oraz zaakceptował 6 z 9 wniosków zgłoszonych do XVIII konkursu i ocenionych pozytywnie przez Zespół. Ponadto Komitet zaakceptował wniosek o ustanowienie jednego projektu badawczego zamawianego.

Uchwała, przedstawiona przez podsekretarza stanu w KBN **Małgorzatę Kozłowską**, dotyczyła zasad wynagradzania za recenzje naukowe i kontrole merytoryczne wykonania zadań finansowych. Zgodnie z projektem Komitet ustalił m.in., że wynagrodzenie za opracowanie indywidualnej recenzji naukowej (tzw. wynagrodzenie bazowe) będzie wynosić w 1999 r. 109 zł.

Na zakończenie obrad Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedstawił krótką informację o bieżących działaniach prowadzonych w celu przystąpienia Polski do 5 Programu Ramowego Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej.

Kolejne posiedzenie Komitetu zaplanowano na 17 marca 1999 r.

Na podstawie informacji KBN opracowała **Marta Olejnik**

Apel Komitetu Badań Naukowych

W nowoczesnych społeczeństwach kryzys uniwersalnych wartości moralnych stał się faktem. Dążenie do zwiększenia władzy, zasobów materialnych lub przyspieszenia kariery osobistej, konkurencja między państwami, grupami społecznymi i jednostkami spychają zasady moralne na odległy plan. Zjawisko to dotyka również sfery nauki; jest ona przecież integralną częścią państwa i społeczeństwa.

Kryzys etosu naukowego jest szczególnie groźny, ponieważ nauka odgrywa bardzo ważną rolę w procesach tworzenia norm prawnych i zasad moralnych. Dla znacznej części społeczeństwa zachowania uczonych są wzorcem postępowania. Naruszenia etosu nauki mogą więc być wykorzystywane dla usprawiedliwienia własnej nieuczciwości.

Komitet Badań Naukowych, zainspirowany przez Zespół ds. Etyki Badań Naukowych, apeluje do całego środowiska naukowego, by starało się wszelkimi racjonalnymi środkami eliminować z obszaru nauki zjawiska takie, jak plagiaty, kradzieże wyników, fałszowanie doświadczeń naukowych i rezultatów badań klinicznych, zatajanie źródeł inspiracji badawczej, nierzetelne opiniowanie prac naukowych, a także nieuczciwość przy staraniach o środki finansowe.

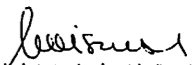
Skuteczność tych starań zależy od solidarnego współdziałania władz państwowych, twórców norm prawnych i moralnych, władz uczelni i kierownictw placówek naukowych, aparatu sprawiedliwości, instytucji oceniających i finansujących naukę, samorządów naukowych, kierowników zespołów badawczych i wreszcie - co szczególnie ważne - indywidualnych uczonych. Komitet Badań Naukowych uważa

za, że należy zabiegać o utrzymanie wielkiego szacunku dla etosu uczonych oraz nauki i surowo postępować z osobami, które dobre obyczaje w nauce naruszają.

Konieczna jest nowelizacja aktów prawnych przeprowadzona tak, by pozostając w zgodzie z konstytucją, uniemożliwiały one przedawnianie się rażących wykroczeń przeciw zasadom etyki naukowej. Potwierdzone przypadki niegodnych zachowań członków środowiska naukowego powinny być ujawniane i piętnowane. Uzupełnianie się prawa i moralności dałoby nadzieję na poprawę obecnej - nie najlepszej niestety - sytuacji.

Zasadnicze znaczenie ma odtworzenie świadomości dobrych obyczajów i proponowanie właściwych postaw oraz zachowań młodym uczonym. Rozstrzygnie to o znaczeniu i roli etyki w sferze nauki. Komitet Badań Naukowych uważa, a uzyskał w tej sprawie poparcie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, że należy uwzględnić w programach studiów doktoranckich problemy etyki badań naukowych. Wierzmy, że praca od podstaw z młodzieżą naukową wsparta przykładowymi postawami i zachowaniami nauczycieli akademickich sprawi, że społeczeństwo znowu będzie postrzegać uczonego jako wzór człowieka uczciwego, rzetelnego i szlachetnego.

W imieniu
Komitetu Badań Naukowych

prof. dr. hab. inż. Andrzej Wiszniewski
Przewodniczący Komitetu

Warszawa, 17 lutego 1999 r.

NAGRODY MIASTA RZESZOWA

Od 1990 roku Zarząd Miasta przyznaje szczególnie zasłużonym dla Rzeszowa osobom nagrody w dziedzinie literatury, kultury i sztuki, a od 1993 r. za oryginalne indywidualne osiągnięcia w dziedzinie nauki i techniki.

W dniu 14 lutego 1999 r. dorocznym już zwyczajem, odbyła się w Filharmonii Rzeszowskiej uroczystość wręczenia Nagród Miasta Rzeszowa za 1998 r. Spośród dziesięciu tegorocznych laureatów nagród wyróżniono dwie osoby związane ze środowiskiem akademickim Politechniki Rzeszowskiej.

Nagrodę w dziedzinie kultury i sztuki otrzymała **mgr Alicja Haszcak** - emerytowany nauczyciel akademicki PRZ - za całokształt twórczości artystycznej, w tym za wybitne osiągnięcia w dziedzinie popularyzacji folkloru tanecznego ziemi rzeszowskiej.

Nagrodę I stopnia w dziedzinie nauki i techniki otrzymał **prof. Andrzej Jarominiak**, profesor zwyczajny PRZ - kierownik Katedry Mostów PRZ - za całokształt działalności naukowo-technicznej w zakresie technologii mostowych.

Mgr Alicja Haszczak - pracownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Rzeszowskiej w latach 1970-1988, założycielka Studenckiego Zespołu Pieśni i Tańca "Połoniny", z którym pracowała w latach 1969-1981.

Była pierwszym jego choreografem i kierownikiem artystycznym, tworząc dla zespołu ponad 20 suit tanecznych oraz widowisko "W rzeszowskiej karczmie". Podsumowaniem jej osiągnięć było "Grand Prix" III Ogólnopolskiego Festiwalu Studenckich Zespołów Pieśni i Tańca (1980 r.) dla "Połonin" i nagroda specjalna dla niej samej za całokształt pracy artystycznej.

Pod jej kierunkiem "Połoniny" osiągnęły wysoki poziom artystyczny i ciągle należą do czołowych zespołów amatorskiego ruchu artystycznego w kraju, posiadając w swym repertuarze wiele tańców narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem tańców ziemi rzeszowskiej.

Pani Alicja Haszczak od 1969 r. współpracuje z polonijnymi zespołami folklorystycznymi m.in. we Francji, Anglii, Kanadzie, USA, na Litwie i Ukrainie. Czynnie uczestniczy w organizowaniu Światowych Festiwali Polonijnych Zespołów Folklorystycznych jako kierownik zgrupowań i komisji artystycznych oraz reżyser programu koncertów. Od 1998 roku dyrektor Studium dla Choreografów Zespołów Polonijnych w Rzeszowie.

Profesor Andrzej Jarominiak pracuje w Politechnice Rzeszowskiej od 1983 r. Jest kierownikiem Katedry Mostów WBiIŚ. W latach 1990-1993 był dziekanem tego Wydziału. W czasie jego kadencji Wydział otrzymał uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa. Prof. A. Jarominiak zorganizował w PRz kształcenie w specjalności *utrzymanie mostów*. Przez wiele lat tylko PRz kształciła inżynierów magistrów tej specjalności. Propaguje ustawiczne podnoszenie kwalifikacji kadr technicznych mostownictwa. Dotychczas Katedra Mostów przeszkoliła ponad 470 osób pracujących m.in. w organizacji Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych.

Wcześniej prof. A. Jarominiak pracował w wykonawstwie mostów, był st. asystentem prof. Zbigniewa Wasiutyńskiego w II Katedrze Mostów Politechniki Warszawskiej, a następnie kierownikiem Zakładu Fundamentowania Mostów oraz naczelnym dyrektorem Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Drogowej w Warszawie, który dzięki jego staraniom został przemianowany na Instytut Badawczy Dróg i Mostów.

Specjalnością inżynierską i naukową prof. A. Jarominiaka jest budowa i utrzymanie mostów, w szczególności podpór mostowych. Opracowania zespołu kierowanego przez prof. A. Ja-

rominiaka w zakresie konstrukcji, technologii i mechanizacji budowy fundamentów głębokich doprowadziły do radykalnej zmiany w kraju metod posadowienia mostów - zostały wyeliminowane kesony i są stosowane fundamenty z pali wielkośrednicowych. Za te osiągnięcia otrzymał w 1970 r. Nagrodę Państwową Zespołową II stopnia. Jest autorem innowacyjnej metody budowy filarów dużych mostów w głębokich przeszkodach wodnych z użyciem spławianych skrzyń stalowych. Ta metoda została wykorzystana w budowie mostów przez Dziwną w Wolinie oraz przez Wisłę w Zadusznikach, Zakroczymiu i Toruniu Grabowcu. Opracowania zespołu prof. A. Jarominiaka umożliwiły też po raz pierwszy na świecie wdrożenie fundamentów ze ścian szczelinowych. Jest twórcą komory iniekcyjnej stosowanej w palach wierconych. Użycie jej w około 250 palach wielkośrednicowych, stanowiących fundamenty absorberów siarki w Elektrowni Bełchatów i fundamenty mostu autostradowego przez Wisłę pod Toruniem, umożliwiło skontrolowanie nośności wszystkich pali i ich znaczne skrócenie - w moście pod Toruniem o przeszło 1500 m.

Prof. A. Jarominiak jest autorem szeregu innowacyjnych rozwiązań w zakresie budowy i utrzymania mostów, w tym m.in. podpór dostosowanych do posadowienia na nasypach i terenach szkód górniczych. Wynalezione przez niego konstrukcje quasi-skrzyniowe zostały zastosowane w wielu mostach jako przyczółki, przynosząc znaczne efekty ekonomiczne.

Opracował kilkadziesiąt opinii i ekspertyz. Jest zapraszany do rozwiązywania wyjątkowo trudnych problemów inżynierskich. Ostatnimi przykładami są: wzmocnienie przyczółków Mostu Cłowego przez Odrę Wschodnią w Szczecinie, którego przemieszczenia groziły zawaleniem tego mostu, zwiększenie nośności fundamentu filara mostu przez Wisłę pod Toruniem, koncepcja konstrukcyjna pomnika Ernesta Malinowskiego, który będzie ustawiony 4818 m npm, na sejsmicznym obszarze przełęczy Tielio w Peru, przebudowa drogi E4 w Przemysłu zniszczonej wskutek osuwiska. Jest autorem lub współautorem ponad 150 publikacji, w tym 10 książek i podręczników. Jego monografia "Lekkie konstrukcje oporowe" doczekała się trzech wydań. Jest twórcą lub współtwórcą około 40 rozwiązań patentowych, z których około 30 zostało wdrożonych do praktyki budownictwa mostowego.

Otrzymał, oprócz wymienionej nagrody państwowej, szereg nagród Rektora Politechniki Rzeszowskiej, Ministra Komunikacji, Ministra Budownictwa oraz Naczelnej Organizacji Technicznej.

Marta Olejnik
(Fot. M. Misiakiewicz)

Profesor Henryk Galina

Profesor Henryk Galina urodził się w 1946 r. we Wrocławiu. Jest absolwentem Technikum Chemicznego we Wrocławiu i Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej.

Stopień doktora nauk chemicznych nadała Mu w 1976 r. Rada Naukowa Instytutu Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych Politechniki Wrocławskiej na podstawie rozprawy nt. "Wpływ warunków syntezy na strukturę i właściwości kationitów karboksylowych". Promotorem w przewodzie doktorskim była prof. dr hab. inż. Bożena N. Kolarz. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie technologii chemicznej nadała Mu w 1987 r. Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej na podstawie rozprawy nt. "Konfiguracja gaussowskich makrocząstek semiliniowych". Tytuł naukowy profesora nauk technicznych otrzymał w 1999 r. (przewód przeprowadziła Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej).

W szkolnictwie wyższym pracuje nieprzerwanie od ukończenia studiów: w latach 1970-1988 w Politechnice Wrocławskiej, od 1988 r. w Politechnice Rzeszowskiej. Jest kierownikiem Zakładu Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego Wydziału Chemicznego. W latach 1990-1993 pełnił funkcję prorektora ds. nauczania, a w latach 1993-1996 dziekana Wydziału Chemicznego.

Staże naukowe odbywał w liczących się ośrodkach akademickich i naukowo-badawczych: w 1978 r. w Instytucie Chemii Makromolekularnej Czechosłowackiej Akademii Nauk w Pradze (6 miesięcy), w latach 1980-1981 w University of Essex, Colchester, Anglia (18 miesięcy), w 1988 r. w Pace University, New York Campus, USA (1 miesiąc) i w 1994 r. w North Texas University, Denton, USA (4 miesiące). Wizytował także kilka amerykańskich uniwersytetów i ośrodków badawczych, wygłaszając referaty z prac własnych, m.in. Rutgers University (New Brunswick), State University of Connecticut (Storrs), Drexel University (Philadelphia), oraz laboratoria firmy Bell Communication Research.

Aktywność badawcza Profesora Henryka Galiny koncentruje się na teoretycznych badaniach polimerów i procesów polimeryzacji, zwłaszcza tych procesów polimeryzacji, w których otrzymuje się polimery usieciowane. W ostatnich latach prowadzi teoretyczne badania polimeryzacji stopniowej z udziałem monomerów wielofunkcyjnych. W sposób nowatorski wykorzystał do tego celu równanie koagulacyjne Smoluchowskiego. Stara się promować w kraju i za granicą sylwetkę i aktualne do dziś osiągnięcia jednego z najwybitniejszych polskich fizyków, profesora Mariana Smoluchowskiego, który w początkach XX w. kierował katedrami fizyki w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, następnie w Uniwersytecie Jagiellońskim.

Profesor Henryk Galina jest autorem lub współautorem około 60 publikacji, ogłoszonych przeważnie w czasopiśmie naukowych o międzynarodowym zasięgu, m.in. *Discrete Applied Mathematics*, *Macromolecules*, *Makromolekulare Chemie*, *Macromolecular Theory and Simulation*, *Journal of Chemical Information and Computer Sciences*, *Applied Spectroscopy*, *Computational Polymer Science*, *Progress in Colloid Polymer Science*, *Europhysics Letters*, *Graph Theory Notes of New York*, *Advances in Polymer Science*, *Computers and Chemistry*, *Polymer Gels and Networks*, *Journal of Chromatography*, *Pure and Applied Chemistry*. Jest współautorem rozdziałów w książkach: "Application of graphs in chemistry and physics" (J.W. Kennedy, L.W. Quintas-Editors), North-Holland, Amsterdam 1988, "Polymers in Solutions. Theoretical considerations and newer methods of characterization" (W.C. Farsman - Editor), Plenum Press, 267, New York 1986. Jest także autorem podręcznika akademickiego "Fizykochemia polimerów", Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów 1998.

Uczestniczył w wielu konferencjach i sympozjach krajowych oraz zagranicznych (np. *II International Conference on Polymer Characterization*, Denton, Texas 1993 oraz w serii biennialnych konferencji z cyklu *Polymer Networks*: w Strasburgu (1982), Manchesterze (1984), Jerozolimie (1990), Pradze (1994), Doorn (Holandia, 1996) i Trondheim (Norwegia, 1998).

Profesor Henryk Galina z rodziną w Pałacu Prezydenckim, od lewej: małżonka Jolanta, syn Michał, Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski, córka Ewa, córka Marta (Fot. własna)

Otrzymuje granty KBN: badawczy nt. "Modelowanie procesów agregacji i fragmentacji" w latach 1992-1994 i nt. "Pseudoklasyczne modele procesów polimeryzacji i depolimeryzacji" w latach 1996-1998, ponadto aktualnie grant promotorski i grant celowy. Oprócz prac o charakterze poznawczym Profesor Henryk Galina kieruje pracami badawczymi o charakterze użytkowym, przede wszystkim na potrzeby Zakładów Chemicznych "Organika-Sarzyna". Dotyczą one technologii wytwarzania nienasyconych żywic poliestrowych i żywic epoksydowych. Wynikiem tych prac są wdrożenia do produkcji trzech technologii: (1) otrzymywania preakcelerowanych nienasyconych żywic poliestrowych, (2) nienasyconych żywic poliestrowych o zwiększonej stabilności i reaktywności oraz (3) żywic z barwnym wskaźnikiem utwardzania. Wdrożenia te zwiększyły asortyment oraz przyczyniły się do unowocześnienia produktów oferowanych przez największego polskiego producenta żywic poliestrowych.

Liczba cytowań prac Profesora według Science Citation Index przekroczyła 200. O uznaniu autorytetu świadczy fakt, że był wybrany do rady redakcyjnej czasopisma *Drexel Polymer Notes*, obecnie zasiada w radach redakcyjnych *Polymer Gels and Networks* (Elsevier), i polskiego czasopisma *Polimery*. Był zapraszany na członka komitetów naukowych wielu konferencji, także międzynarodowych, w tym biennialnych spotkań Grupy Sieci Polimerowych organizacji afiliowanej przy IUPAC (International Union of Pure and Applied Chemistry), dorocznych konferencji z cyklu *Polychar (Polymer Characterization)*, które odbywają się w Denton w Teksasie. Jest w ostatnich konkursach projektów badawczych - XV i XVI w Komitecie Badań Naukowych członkiem Sekcji Technologii Chemicznej (T09B).

Prowadzi wykłady z przedmiotów "chemia fizyczna polimerów" i "metody syntezy polimerów i środków pomocniczych do tworzyw sztucznych" dla studentów kierunku *technologia chemiczna*, z przedmiotów "podstawy fizykochemii polimerów" i "metody uszlachetniania materiałów" dla kierunku *inżynieria materiałowa* oraz "nowe materiały i technologie" dla kierunku *zarządzanie i marketing*.

Bronisław Świder

Dane o publikacjach i cytowaniach polskich autorów

Przyczynek do dyskusji o kryteriach oceny i kategoryzacji jednostek badawczych

W większości krajów świata przywiązuje się obecnie coraz większą wagę do danych o publikacjach naukowych i ich cytowaniach. Z artykułów publikowanych w czasopiśmie różnych krajów (np. *Nature, Science, La Recherche, Die Naturwissenschaften* itd.) wynika, że dane te traktuje się jako obiektywne wskaźniki, które są bardzo istotne dla kryteriów oceny poziomu badań w poszczególnych jednostkach badawczych. W większości krajów istnieją już nawet specjalne instytucje, których zadaniem jest analiza tych danych i przygotowywanie na ich podstawie wniosków do organów rządowych.

Bazy danych o publikacjach i ich cytowaniach przygotowuje od lat mieszczący się w Filadelfii Instytut Informacji Naukowej (Institute of Scientific Information - ISI). Najpowszechniej znaną bazą danych jest Science Citation Index (SCI) oraz jego uzupełnienia: Social Science Citation Index (SSCI) i Arts & Humanities Citation Index (AHCI).

Wymienione bazy danych są utworzone na podstawie monitorowania najważniejszych czasopism naukowych. Lista czasopism została ustalona tak, aby zgodnie z tzw. Prawem Bradforda obejmować ogromną większość (obecnie ponad 95%) wszystkich cytowań na świecie.

Bazy te mogą być używane do oceny wkładu poszczególnych uczonych, natomiast **bardzo źle nadają się do oceny i porównywania instytucji, dziedzin nauki czy całych krajów**. Dlatego też ISI przygotowuje specjalne bazy danych: National Science Indicators (NSI) oraz National Citation Report (NCR). Bazy te są systematycznie nabywane przez KBN. Dane pochodzące z analizy tych baz powinny być wzięte pod uwagę w dyskusji o kryteriach oceny i kategoryzacji polskich jednostek badawczych.

Baza NSI

Baza National Science Indicators (NSI) opracowywana corocznie przez ISI obejmuje obecnie publikacje i cytowania za okres 1981-1996. Baza jest oparta na danych z 7700 najważniejszych czasopism naukowych z całego świata (w tym 5100 z nauk matematyczno-przyrodniczych, 1500 z nauk społecznych i 1100 z nauk humanistycznych i sztuki). Baza obejmuje obecnie około 80 mln cytowań i prawie 8,5 mln publikacji. Publikacje i cytowania są podporządkowane 96 krajom (na podstawie narodowości autorów).

Baza NSI pozwala na szybkie ustalenie wkładu poszczególnych krajów do wymienionej dziedziny, porównywanie ze sobą różnych państw pod względem wkładu do nauki światowej, a także ustalanie silniejszych i słabszych dziedzin w danym kraju.

UWAGA: Zasada tworzenia bazy NSI jest inna niż Science Citation Index, na której jest oparta. W bazie SCI są rejestrowane wszystkie cytowania zamieszczone w obecnie publikowanych pracach, można więc tam np. znaleźć nadal cytowania prac Alberta Einsteina z początku stulecia. Natomiast w NSI rejestruje się mianowicie **tylko** cytowania prac zarejestrowanych w tejże bazie, a więc opublikowanych w latach 1981-1996. Tak więc np. obecne cytowania prac (w tym polskich) opublikowanych **przed** 1981 r. nie wchodzą do tej bazy.

Publikacje i cytowania w bazie NSI są przydzielane do 32 głównych dziedzin, dla których podano oryginalne nazwy, by uniknąć nieporozumień w tłumaczeniu na język polski. Ponadto dla niektórych obszernych dziedzin baza NSI podaje podział bardziej szczegółowy.

Przykładowo, kategoria Biology & Biochemistry zawiera: Biochemistry & Biophysics, Biologygeneral, Biotechnology & Applied microbiology, Endocrinology, nutrition & metabolism, Experimental biology, Physiology.

Kategoria Engineering obejmuje 13 następujących dyscyplin: Aerospace engineering, Robotics & automatic control, Civil engineering, Electrical & electronics engineering, Engineering mathematics, Environmental/civil, Environmental engineering/energy, Instrumentation/control, Instrumentation/measurement, Mechanical engineering, Nuclear engineering, Spectroscopy/instrumentation/analytical science.

Łącznie są zatem dostępne dane do 102 dyscyplin wyodrębnionych i nazwanych NSI przez autorów.

Baza NCR

Baza NCR jest dostarczana przez ISI na **specjalne zamówienie** odpowiedniego kraju, ponieważ wymaga szczególnego, jednostkowego opracowania. Surowe dane z tej bazy przetwarza na potrzeby KBN Ośrodek Informacji Naukowej (OPI). W bazie tej znajdują się informacje o publikacjach i cytowaniach dla autorów zatrudnionych w poszczególnych uczelniach czy jednostkach badawczych. Zasady tworzenia bazy NCR są inne niż NSI, a zbliżone do SCI. W bazie tej mianowicie notuje się publikacje począwszy od 1979 r. oraz cytowania do tych publikacji (przyporządkowane rokowi, w którym było cytowanie, a nie - jak w NSI - rokowi publikacji cytowanej pracy). Podobnie jak w NSI także w NCR publikacje i cytowania są przyporządkowane różnym dziedzinom i dyscyplinom.

Baza NCR pozwala na porównywanie ze sobą aktywności naukowej poszczególnych jednostek w danej dziedzinie. To ostatnie zastrzeżenie jest istotne, ponieważ parametry dotyczące publikacji i cytowań w różnych dziedzinach różnią się bardzo istotnie.

Nie wolno więc - bez wprowadzania odpowiednich czynników korekcyjnych - porównywać ze sobą aktywności jednostek z różnych dziedzin nauki.

Parametrami, które można uzyskać z baz danych i stosować do ocen, są:

1. Liczba publikacji.
2. Liczba cytowań.
3. Stosunek liczby cytowań do liczby publikacji, czyli średnia liczba cytowań jednej publikacji - nazywany po angielsku "impact".

Tę wielkość można by nazwać po polsku "cytowalnością", były proponowane także terminy "wpływ" i "siła oddziaływania". W tym opracowaniu będzie używana nazwa "impakt". (Uwaga: jest to wielkość inna od tzw. "impact factor" stosowanego do ocen czasopism!) Wartość impaktu nie jest dobrym wskaźnikiem ze względu na bardzo znaczne różnice cytowań między dyscyplinami. I tak, według bazy NSI za lata 1981-1996 średnia liczba cytowań jednej publikacji z biologii molekularnej wynosi 25,5, w biologii i biochemii 20,8, podczas gdy impakt w naukach o ziemi 8,6, w informatyce tylko 3,6, w lingwistyce 1,0, w literaturoznawstwie zaledwie 0,35. Jest więc oczywiste, że jedno cytowanie z lingwistyki to bardzo dużo, a z biologii molekularnej - bardzo niewiele.

Przytoczone liczby dotyczą całego świata. Można teraz np. zacytować w celu porównania dane do prac z Polski. Otóż

przeciętna polska praca z biologii molekularnej jest cytowana 7,3 razy (co stanowi **tylko 35%** średniej światowej), podczas gdy przeciętna praca z lingwistyki tylko 0,85 razy (co jednak stanowi **aż 90%** średniej światowej). Chociaż więc nasi lingwiści mają średnio ośmiokrotnie mniej cytowań od biologów molekularnych, to ich prace w lingwistyce znaczą o wiele więcej! Sześciokrotnie mniejszy od biologii molekularnej impakt mają też nauki techniczne, w których akurat Polska na tle świata wypada dobrze mimo niewielkiej, nie rzucającej się w oczy bezwzględnej liczby cytowań.

Pierwszy z wymienionych parametrów, **liczba publikacji (w klasowych czasopiśmie!)**, jest miarą aktywności naukowej danego instytutu, ośrodka czy kraju, natomiast **liczba cytowań - miarą ważności tych publikacji i ich odbioru przez środowisko**.

Natomiast **impakt jest bardzo złym parametrem do porównywania instytucji czy krajów**. Przekonuje się o tym każdy, kto przeprowadzał głębsze studia nad zawartością baz danych.

Wystarczy podać parę przykładów. Oto z danych bazy NSI wynika, że na liście krajów uszeregowanych pod względem wartości parametru impakt w fizyce na pierwszym miejscu jest Wybrzeże Kości Słoniowej (60 cytowań 3 publikacji z tego kraju, co daje impakt 20), które wyprzedza światowe potęgę, Szwajcarię, USA itd. Podobną listę z astrofizyki otwiera Liban (124 cytowań 5 publikacji, co daje impakt 24,8). Na dalszych miejscach są Szwajcaria, USA, Holandia, Chile i Peru. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej mają impakt tylko 17,9 (848 572 cytowań 47 452 publikacji), chociaż nie ma wątpliwości, że to ten kraj, a nie Liban czy Peru, jest światowym liderem w tej dziedzinie. W medycynie klinicznej pierwsze miejsce na liście krajów uszeregowanych pod względem impaktu zajmują wprawdzie USA, ale cztery następne miejsca to Senegambia, Kostaryka, Bangladesz, a piąta jest Kanada. W historii pierwsze sześć miejsc zajmują Jugosławia, Sudan, Filipiny, Irak, Malezja i Wenezuela (Wielka Brytania jest dopiero na 11, USA na 14, Francja na 63, a Polska na 66 miejscu!).

Impakt jest więc wielkością bardzo czułą na fluktuację. Z tego powodu niektórzy próbują wprowadzać ograniczenia, umieszczając na listach impakt np. tylko kraje, które wniosły do światowej produkcji naukowej wkład powyżej pewnego poziomu, ale ustalenie takiego granicznego poziomu jest dowolne. Najlepiej więc w ogóle zrezygnować z tego mało odpowiedniego parametru.

Szczytem nieporozumienia jest rozważanie wartości impaktu dla całego kraju i szeregowanie krajów według tego parametru. Łatwo wykazać, że ze względu na wspomniane znaczne różnice w średniej częstości cytowań w różnych dziedzinach taki impakt w odniesieniu do kraju mówi nie tyle o jego pozycji wśród innych państw, lecz w większym stopniu o strukturze jego nauki.

Przykład stosowania bazy NSI - miejsce Polski w nauce światowej

Pod względem całkowitej liczby publikacji ze wszystkich dziedzin Polska zajmowała w 1981 r. 15 miejsce na świecie. Niestety w następnych latach spadaliśmy coraz niżej: w 1985 r. przed Polską znalazły się Hiszpania i Belgia, w 1990 r. wyprzedziły nas Chiny, a w 1996 r. - Tajwan, tak że obecnie zajmujemy w tej klasyfikacji 19 miejsce. Natomiast pod względem całkowitej liczby cytowań prac polskich autorów zajmujemy obecnie 20 miejsce w świecie (w 1981 r. było to miejsce 19).

Najmocniejszą pozycję w nauce światowej mają pod względem liczby publikacji kolejno: chemia, matematyka, fizyka, nauki techniczne, historia, nauki społeczne, pedagogika, teologia i psychologia.

Warto podkreślić, że dane baz przeczą często powtarzanemu **mitowi**, że publikacje i cytowania nie są miarami odpowiedzialności do nauk humanistycznych i społecznych. Mit ten powstał przypuszczalnie dlatego, że niekompetentni ludzie chcieli porównywać np. historię z matematyką czy filozofię z chemią - wtedy istotnie można było dojść do absurdalnych wniosków. Można jednak i należy używać indeksu cytowań do wszystkich dziedzin pod warunkiem, że porównania i klasyfikację będzie się odnosiło do każdej dziedziny z osobna.

Przykład stosowania bazy NCR - klasyfikacja uczelni

Nie można więc porównywać uczelni technicznych z medycznymi albo instytutów humanistycznych z biologicznymi. Można jednak przeprowadzać porównania uniwersytetów, ponieważ przekrój uprawianych tam dyscyplin jest bardzo podobny. Natomiast aktywność naukową i znaczenie publikowanych prac niele charakteryzuje średnia liczba cytowań na jednego pracownika naukowego.

prof. dr hab. Andrzej Kajetan Wróblewski
Uniwersytet Warszawski

WYBORY w Kole Zakładowym PZITB

Rok 1999 to rok zmiany władz wszystkich szczebli organizacyjnych Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Podstawową komórką Związku są koła zakładowe, które podlegają Zarządom Oddziałów. Na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej od wielu lat również działa Koło Zakładowe PZITB, skupiające obecnie 24 członków.

10 lutego 1999 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze, którego głównym celem było wybranie nowego Zarządu Koła oraz delegatów na Walne Zebranie Oddziału Rzeszowskiego PZITB, które odbędzie się 17 kwietnia br.

Nowy Zarząd to:

- o przewodniczący - **dr inż. Grzegorz Bajorek**,
- o sekretarz - **mgr inż. Stanisław Siwiec**,
- o skarbnik - **mgr inż. Zbigniew Kielbasa**.

o pełnomocnik ds. młodzieży studenckiej - **dr inż. Bogdan Stankiewicz**.

Delegatami na Walne Zebranie Oddziału zostali: **prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś**, **dr hab. inż. Szczepan Woliński**, **prof. PRz. dr inż. Adam Reichhart**, **dr inż. Grzegorz Bajorek**, natomiast zastępcami delegatów **mgr inż. Andrzej Pietrzyk** i **mgr inż. Lucjan Ślęczka**.

Zebranie wytypowało też kandydatów do odnaczeń i nagród PZITB.

Tegoroczna procedura wyborcza jest szczególnie bliska Rzeszowowi, gdyż tutaj odbędzie się w czerwcu br. Krajowy Zjazd Delegatów. W jego przygotowaniach biorą udział także członkowie Koła PZITB Politechniki Rzeszowskiej.

Jerzy Kerste

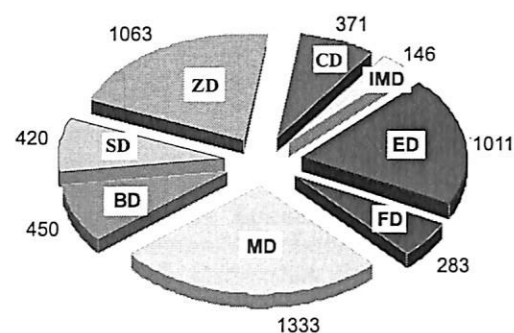
ANALIZA WYNIKÓW NAUCZANIA

za semestr letni roku akademickiego 1997/1998
w Politechnice Rzeszowskiej

1. Rok akademicki 1997/1998 w Politechnice Rzeszowskiej rozpoczęło 8624 studentów, w tym:

Rodzaj studiów	Semestr zimowy	Semestr letni
Na studiach dziennych	6014	5077
Na studiach zaocznych	2610	2067
Razem:	8624	7144

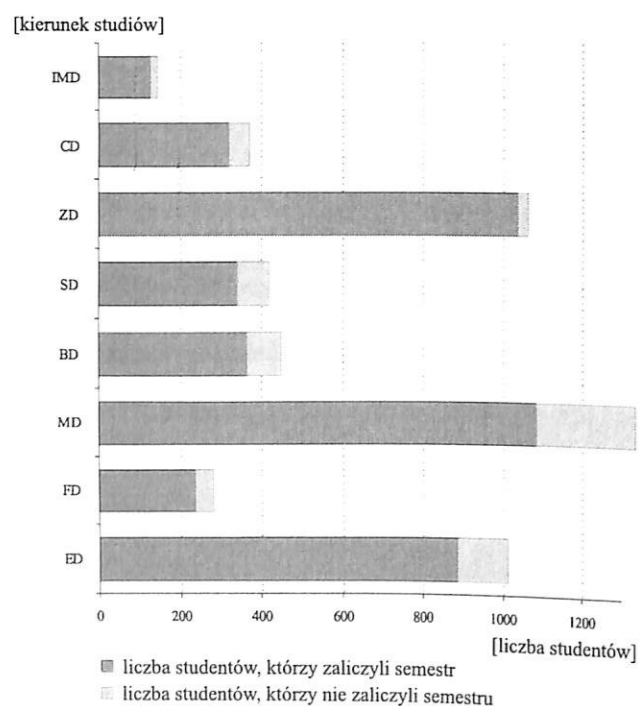
2. Liczba studentów studiów dziennych rozpoczynających semestr letni na poszczególnych kierunkach - wykres 1.

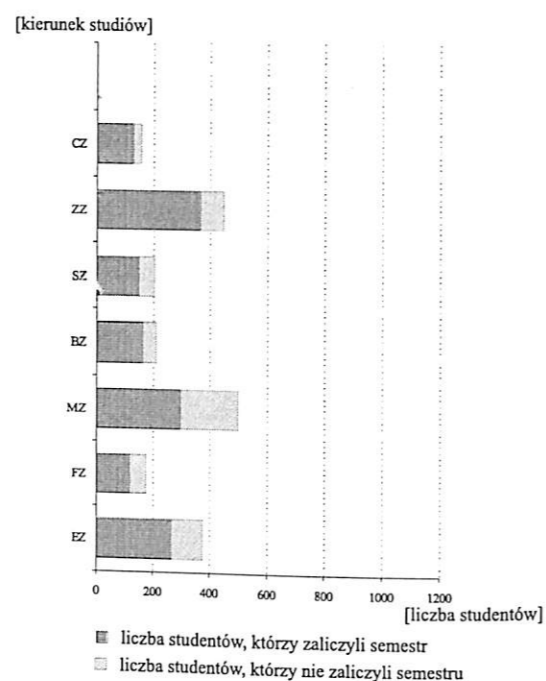
- ED - elektrotechnika
- FD - informatyka
- MD - mechanika i budowa maszyn
- BD - budownictwo
- SD - inżynieria środowiska
- ZD - zarządzanie i marketing
- CD - technologia chemiczna
- IMD - inżynieria materiałowa

Wykres 1

3. Sprawność nauczania według kierunków na studiach dziennych i zaocznych ilustrują wykresy 2 i 3.

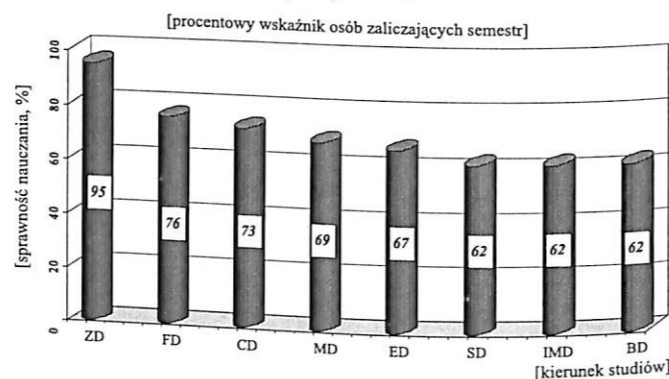

Wykres 2

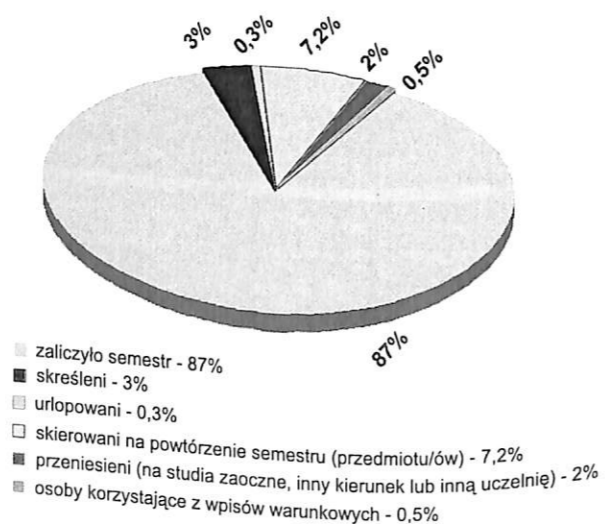
Wykres 3

4. Wyniki nauczania za semestr letni na pierwszych latach studiów dziennych ilustruje wykres 4.

Wykres 4

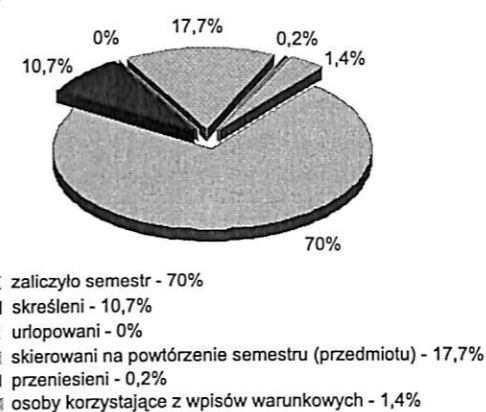
5. Struktura rozliczenia semestru letniego na studiach dziennych w skali uczelni - wykres 5.

Wykres 5

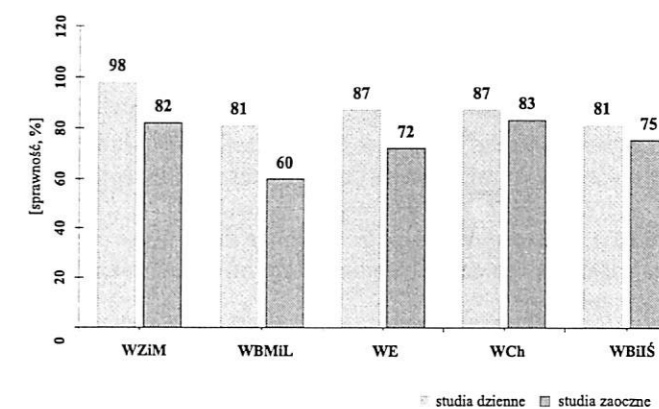
6. Studia zaoczne w roku akademickim 1997/1998 w semestrze letnim podjęto 2067 osób, w tym na pierwszych latach 825.

Podjęte decyzje w skali uczelni na studiach zaocznych ilustruje wykres 6.

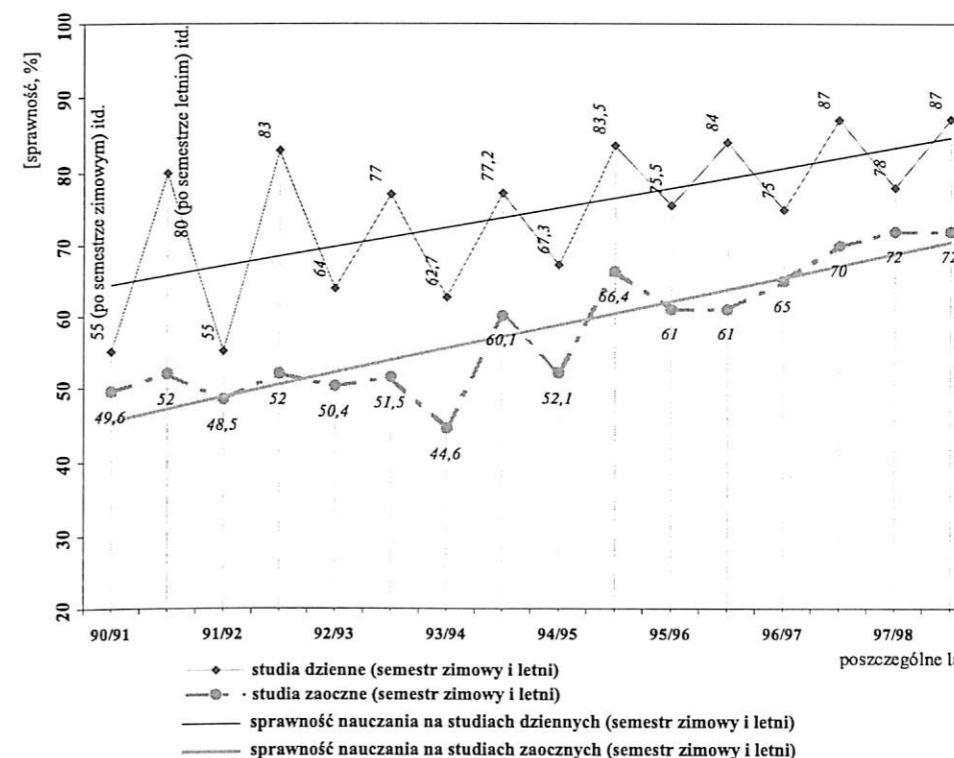
Wykres 6

7. Analiza wyników nauczania w odniesieniu do wydziałów po semestrze letnim na studiach dziennych i zaocznych - wykres 7.

Wykres 7

8. Analiza sprawności nauczania od 1990/1991 do 1997/1998 na studiach dziennych i zaocznych - wykres 8.

Wykres 8

Opracowanie Działu Nauczania na podstawie sprawozdań wydziałów

Informacja z WBiIŚ

Wojewoda Podkarpacki **mgr Zbigniew Sieczko** powołał trzech nauczycieli akademickich Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska w skład komisji opiniodawczych w zakresie ochrony środowiska Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego. **Dr hab. inż. Janusz Rak, prof. PRZ** jest członkiem Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody oraz przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień biegłych dla sporządzania ocen oddziaływania na środowisko w postępowaniu wodnoprawnym i ochrony przyrody. Członkami tejże Komisji Kwalifikacyjnej są również **dr inż. Bogumił Kucharski** i **dr inż. Władysław Szymański**.

Bronisław Świder

KONFERENCJA

V Środowiskowa Konferencja Matematyczna

Rzeszów-Lublin-Lesko '98

Głównym celem Środowiskowych Konferencji Matematycznych jest nawiązanie bliskiej współpracy naukowej między matematykami uczelni rzeszowskich a matematykami innych ośrodków naukowych. Takie konferencje dają szansę prezentacji własnych osiągnięć ludziom młodym, rozpoczynającym pracę naukową.

Inspiratorem tych konferencji i ich głównym organizatorem był zawsze prof. dr hab. Jan Stankiewicz z Katedry Matematyki Politechniki Rzeszowskiej. Dzięki jego osobie na Środowiskowych Konferencjach Matematycznych panuje zawsze bardzo rodzinna atmosfera, sprzyjająca nawiązywaniu kontaktów naukowych.

Na pierwszych konferencjach przeważającą liczbę uczestników stanowili, zgodnie z założeniami, matematycy rzeszowscy. Na każdej następnej konferencji coraz liczniej były reprezentowane zaprzyjaźnione ośrodki: łódzki, lubelski, krakowski, olsztyński. W ten sposób, z czasem środowiskowa konferencja stała się konferencją ogólnopolską. Gośćmi byli też matematycy z ośrodków zagranicznych: Rosji, Finlandii, Japonii oraz Czech, mimo to konferencja pozostała polskojęzyczna. Pierwsze trzy konferencje, organizowane w latach 1992-1994, odbyły się w ośrodku wypoczynkowym w Jaworze nad Soliną. Współorganizatorami były: Katedry Matematyki Politechniki Rzeszowskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie oraz Polskie Towarzystwo Matematyczne Oddział w Rzeszowie. Po krótkiej przerwie czwarta konferencja odbyła się w 1997 r. w Zamiejscowym Ośrodku Doskonalenia Zawodowego WOM w Czudcu.

Do organizacji V Środowiskowej Konferencji Matematycznej włączył się aktywnie Ośrodek Matematyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Przewodnictwo Komitetu Organizacyjnego objął dr hab. Józef Zajac, profesor KUL.

Członkami Komitetu Organizacyjnego byli prof. dr hab. Jan Stankiewicz z Zespołu Analizy Zespołowej w Katedrze Matematyki PRz oraz dr hab. Jerzy Tocki z Zakładu Dydaktyki WSP w Rzeszowie.

Konferencja ta odbyła się w dniach 11-15 listopada 1998 r. w malowniczo położonym Zamku Kmitów w Lesku. Oprócz wymienionych ośrodków matematycznych gościliśmy przedstawicieli także ośrodków: warszawskiego, gdańskiego, opolskiego, białostockiego. Główne tematy konferencji to: analiza funkcji zespolonych, dydaktyka matematyki oraz szeroko rozumiane zastosowania matematyki.

Obrady podzielono na dwie części.

Pierwszego dnia odbyły się trzy wykłady, na które zostali zaproszeni nauczyciele matematyki z południowo-wschodniej Polski. Pierwszy wykład przedstawił prof. dr hab. Jan Stankiewicz nt. "Nowe kierunki badań w teorii funkcji zespolonych", drugi, bardzo kontrowersyjny wygłosił prof. dr hab. Stefan Turnau nt. "Matematyczne koncepcje i matematyczna kultura nauczyciela matematyki", trzeci dotyczył prac przedwcześnie zmarłego młodego pracownika Politechniki Rzeszowskiej i wygłosił go dr hab. Józef Zajac. Tematem wykładu była "Przestrzeń rozszerzeń - przestrzeń Paprockiego".

Dalsze obrady odbywały się w trzech jednoczesnych sekcjach. Ogółem wygłoszono 48 odczytów i komunikatów, streszczenia większości z nich zostały umieszczone w "Materiałach konferencyjnych". Pełna treść odczytów, w formie publikacji, zostanie niebawem wydana przez Katolicki Uniwersytet Lubelski. Dla uczestników konferencji została zorganizowana wycieczka w Bieszczady wraz z wejściem na Połoninę Wetlińską oraz wieczór legend w wykonaniu Andrzeja Potockiego.

Katarzyna Wilczek

Posadzki przemysłowe - zasady projektowania i wykonania

Dnia 25 lutego 1999 r. w klubie studenckim "Plus" odbyło się seminarium naukowe nt. "Posadzki przemysłowe - zasady projektowania i wykonywania". Organizatorami imprezy były: Katedra Konstrukcji Budowlanych PRz, firma Addiment Polska z Krakowa oraz Koło Zakładowe PZITB w Politechnice Rzeszowskiej.

W trakcie seminarium prowadzonego przez dr. hab. inż. Szczepana Wolińskiego, prof. PRz zostały wygłoszone dwa referaty:

- o "Posadzki przemysłowe betonowe - podstawy projektowania" (dr inż. Grzegorz Bajorek, PRz),
- o "Posadzki przemysłowe utwardzane i impregnowane powierzchniowo" (mgr inż. Grzegorz Zajac, Addiment Polska).

Prezentowano zasady projektowania podłoża pod posadzki i warstw wykończeniowych, kryteria doboru rodzaju posadzki do wymagań eksploatacyjnych. Omówiono sposoby rozwiązywania problemów technologicznych pojawiających się podczas wykonywania tego typu prac.

W trakcie seminarium zaprezentowano również film instruktażowy dotyczący sposobu wykonywania posadzek przemysłowych i stosowanego do tego celu sprzętu. W seminarium uczestniczyło ponad 60 osób, a wśród nich pracownicy WBiŚ PRz, przedstawiciele biur projektów i wykonawcy z całego województwa.

Krzysztof Wróbel

Wielkopostne rekolekcje akademickie

- o w DA "Grotta" przy Kościele w Zalesiu w dniach 25 i 26 oraz 29 marca 1999 r. o godzinie 20⁰⁰ - prowadzi ks. Bronisław Twardzicki z Przemyśla
- o w DA "Rotunda" przy Kościele Księży Saletynów, ul. Dąbrowskiego w dniach 15-17 marca 1999 r. o godzinie 20⁰⁰ w Górnym Kościele - prowadzi ks. Andrzej Szklarski, Saletyn z Dębowca
- o w DA "Szopka" przy Kościele oo. Dominikanów, al. Powstańców Warszawy w dniach 7-10 marca 1999 r. o godzinie 19⁰⁰ - prowadzi ks. Andrzej Żołyniak, duszpasterz akademicki z Koszalina
- o w DA "Wieczernik" przy Kościele Chrystusa Króla, ul. ks. Jałowego w dniach 23-25 marca 1999 r. o godzinie 19³⁰ - prowadzi o. Kazimierz Maniecki, Paulin z Jasnej Góry

Bronisław Świder

Dział Spraw Osobowych i Socjalnych informuje

Wczasy turystyczno-wędrowne

Dla każdego pracownika istnieje możliwość dofinansowania po przepracowaniu w uczelni 6 miesięcy oraz wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego nie krótszego niż 14 kolejnych dni kalendarzowych i złożeniu wniosku w Dziale Spraw Osobowych i Socjalnych, bud. A, pok. 112, do 20 grudnia 1999 r. Wysokość dofinansowania wynosi:

- o 500, 00 zł (brutto), jeżeli przychód (brutto) z ostatnich 3 miesięcy na 1 członka rodziny nie przekracza kwoty 500,00 zł,
- o 400,00 zł (brutto), jeżeli przychód (brutto) z ostatnich 3 miesięcy na 1 członka rodziny mieści się w granicach od 500,00 zł do 800,00 zł,
- o 300,00 zł (brutto), jeżeli przychód (brutto) z ostatnich 3 miesięcy na 1 członka rodziny przekracza kwotę 800,00 zł.

Wycieczka - Dzień Dziecka

W dniach od 27 do 29 maja 1999 r. dla dzieci ze szkół podstawowych jest organizowana wycieczka do Krynicy z jednodniowym wyjazdem do Słowacji - Wysokie Tatry.

Organizatorzy zapewniają: przejazd autokarem, pełne wyżywienie, 2 noclegi w domu wczasowym w Krynicy, przejazd do Słowacji autokarem (wymagany paszport).

Wycieczki

W dniach od 1 do 4 maja 1999 r. organizuje się wycieczkę turystyczną do Krynicy z jednodniowym wyjazdem do Słowacji - Wysokie Tatry. Odpłatność: 60,00 zł od jednej osoby. Organizatorzy zapewniają: przejazd autokarem, pełne wyżywienie, 3 noclegi w domu wczasowym w Krynicy, przejazd do Słowacji autokarem (wymagany paszport).

W dniach od 1 do 4 maja 1999 r. organizuje się wycieczkę turystyczną do Zakopanego. Odpłatność: 70,00 zł od jednej osoby. Organizatorzy zapewniają: przejazd autokarem, 3 noclegi w DW "Zenopol", 3 obiadykolacje, 3 śniadania, bilet na Kasprowy Wierch (do góry), przewodnika.

Zgłoszenia wraz z odpłatnością przyjmuje Dział Spraw Osobowych i Socjalnych, bud. A, pok. 112.

Liczba miejsc każdej wycieczki jest ograniczona - do 45 osób.

Zapraszamy

Włodzimierz Ptak

OTWARTY FUNDUSZ EMERYTALNY Nationale-Nederlanden

Punkt informacyjny:
Oddział Rzeszów
ul. Rynek 7
tel.: (0-17) 852 36 13 do 18

Ramowy program Akademickiego Radia "Centrum" od dnia 7 grudnia 1998 r.

Poniedziałek

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
POGODA - 9¹⁰-19¹⁰ (co 2 godziny)
WIADOMOŚCI KULTURALNE - 9¹⁵, 13¹⁵, 16¹⁵
JARMARK - 11¹⁰-11⁵⁰
GIEŁDA PRACY - 10⁴⁵, 13⁴⁵, 17⁴⁵
KURSY WALUT - 9³⁰, 13³⁰, 15³⁰
PRZEBÓJ DNIA - 7⁰⁵-19⁰⁵ (co 2 godziny)
STARE PRZEBOJE - 10⁰⁰, 14⁰⁰, 18⁰⁰
PŁYTA TYGODNIA - 8⁰⁰, 12⁰⁰, 16⁰⁰
6⁰⁰ Budzik Radia "Centrum"
9⁰⁰ Słuchasz i wszystko gra - lokalny program muzyczno-informacyjny
14⁰⁰ Studio IKAR - program informacyjno-rozrywkowy
19⁰⁰ Hit Lista - TOP 49
22⁰⁰ Radio KJDR - rock magazyn
24⁰⁰ Bimbała

Wtorek

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
POGODA 9⁰⁰-19⁰⁰ (co 2 godziny)
WIADOMOŚCI KULTURALNE - 9¹⁵, 13¹⁵, 16¹⁵
JARMARK - 11¹⁰-11⁵⁰
GIEŁDA PRACY - 10⁴⁵, 13⁴⁵, 17⁴⁵
KURSY WALUT - 9³⁰, 13³⁰, 15³⁰
PRZEBÓJ DNIA - 7⁰⁵-19⁰⁵ (co 2 godziny)
STARE PRZEBOJE - 10⁰⁰, 14⁰⁰, 18⁰⁰
PŁYTA TYGODNIA - 8⁰⁰, 12⁰⁰, 16⁰⁰
6⁰⁰ Budzik Radia "Centrum"
9⁰⁰ Słuchasz i wszystko gra - lokalny program muzyczno-informacyjny
14⁰⁰ Studio IKAR - program informacyjno-rozrywkowy
19⁰⁰ K.W.A.R.C. - pop magazyn
21⁰⁰ Radioniebieskieoczyheleny - niezależna scena polska
23⁰⁰ Muzyka z marginesu - rok magazyn
24⁰⁰ Bimbała

Środa

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
POGODA - 9⁰⁰-19⁰⁰ (co 2 godziny)
WIADOMOŚCI KULTURALNE - 9¹⁵, 13¹⁵, 16¹⁵
JARMARK - 11¹⁰ - 11⁵⁰
GIEŁDA PRACY - 10⁴⁵, 13⁴⁵, 17⁴⁵
KURSY WALUT - 9³⁰, 13³⁰, 15³⁰
PRZEBÓJ DNIA - 7⁰⁵-19⁰⁵ (co 2 godziny)
STARE PRZEBOJE - 10⁰⁰, 14⁰⁰, 18⁰⁰
PŁYTA TYGODNIA - 8⁰⁰, 12⁰⁰, 16⁰⁰
6⁰⁰ Budzik Radia "Centrum"
9⁰⁰ Słuchasz i wszystko gra - lokalny program muzyczno-informacyjny
14⁰⁰ Studio IKAR - program informacyjno-rozrywkowy
19⁰⁰ Déjà Vu - magazyn kulturalny
22⁰⁰ Nastroje - pop magazyn
24⁰⁰ Bimbała

Czwartek

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
POGODA - 9⁰⁰-19⁰⁰ (co 2 godziny)

WIADOMOŚCI KULTURALNE - 9¹⁵, 13¹⁵, 16¹⁵
JARMARK - 11¹⁰-11⁵⁰
GIEŁDA PRACY - 10⁴⁵, 13⁴⁵, 17⁴⁵
KURSY WALUT - 9³⁰, 13³⁰, 15³⁰
PRZEBÓJ DNIA - 7⁰⁵-19⁰⁵ (co 2 godziny)
STARE PRZEBOJE - 10⁰⁰, 14⁰⁰, 18⁰⁰
PŁYTA TYGODNIA - 8⁰⁰, 12⁰⁰, 16⁰⁰
6⁰⁰ Budzik Radia "Centrum"
9⁰⁰ Słuchasz i wszystko gra - lokalny program muzyczno-informacyjny
14⁰⁰ Studio IKAR - program informacyjno-rozrywkowy
19⁰⁰ ARC - audycja publicystyczna
21⁰⁰ Epicentrum - rock magazyn
24⁰⁰ Bimbała

Piątek

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
POGODA - 9⁰⁰-19⁰⁰ (co 2 godziny)
WIADOMOŚCI KULTURALNE - 9¹⁵, 13¹⁵, 16¹⁵
JARMARK - 11¹⁰-11⁵⁰
GIEŁDA PRACY - 10⁴⁵, 13⁴⁵, 17⁴⁵
KURSY WALUT - 9³⁰, 13³⁰, 15³⁰
PRZEBÓJ DNIA - 7⁰⁵-19⁰⁵ (co 2 godziny)
STARE PRZEBOJE - 10⁰⁰, 14⁰⁰, 18⁰⁰
PŁYTA TYGODNIA - 8⁰⁰, 12⁰⁰, 16⁰⁰
6⁰⁰ Budzik Radia "Centrum"
9⁰⁰ Słuchasz i wszystko gra - lokalny program muzyczno-informacyjny
14⁰⁰ Studio IKAR - program informacyjno-rozrywkowy
19⁰⁰ DJ's Dance Charts
21⁰⁰ Newslandia - kraina nowości muzycznych
22³⁰ Rockowym Tropem - Czad Lista
24⁰⁰ Hyde Park
02⁰⁰ Bimbała

Sobota

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
8⁰⁰ Kacze Studio - program rozrywkowy
12⁰⁰ Coś dla Ciebie - magazyn rozmaitości
15⁰⁰ Informiks - magazyn kulturalny
16⁰⁰ Polska Lista Przebojów
19⁰⁰ Klasyka K'Rocka - old rock magazyn
21⁰⁰ Prywatka z Radiem "Centrum"
22⁰⁰ TOP 10 Mega Dance/Old 10 Dance
23⁰⁰ Prywatka z Radiem "Centrum"
02⁰⁰ Bimbała

Niedziela

SERWIS INFORMACYJNY BBC - 6⁰⁰-23⁰⁰ (co godzinę)
8⁰⁰ Włóczykij - magazyn turystyczny
11⁰⁰ Zielona Strefa - magazyn ekologiczny
13⁰⁰ Zderzak - magazyn motoryzacyjny
14⁰⁰ Centralnie po polsku - audycja muzyczna
15⁰⁰ Popołudnie z Radiem "Centrum"
18⁰⁰ Między nami ... kobietami
21⁰⁰ Nocna zmiana - Pogaduchy do poduchy
24⁰⁰ Bimbała

Info Kurier Samorządu Studentów

Adres Samorządu Studentów PRz DS "Promień", ul. Akademicka 1, pok. 1

Samorząd w nowym składzie

Dnia 30 listopada 1998 r. w Samorządzie Studentów PRz ludzie zebrali się tyle, że ledwo zmieścili się w biurze, bo i rzecz była niecodzienna - ważyły się losy przyszłego wizerunku Samorządu. Myślę, że wszyscy zaangażowani w pracę dotychczasowej ekipy zdawali sobie sprawę, iż należy wybrać tych, którzy będą rzeczywistymi reprezentantami społeczności studenckiej. W wyniku ustaleń na poszczególnych wydziałach zgłoszono trzy kandydatury na przewodniczącego Rady Uczelnianej Samorządu Studentów PRz. Byli to:

- o **Małgorzata Drak** - zgłoszona przez Samorząd Studentów Wydziału Zarządzania i Marketingu,
- o **Daniel Kozdęba** - zgłoszony przez Samorząd Studentów Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa oraz dotychczasowego przewodniczącego Rady Uczelnianej,
- o **Jan Oleniacz** - zgłoszony przez Samorząd Studentów Wydziału Chemicznego.

Kandydaci mieli możliwość zarówno wypowiedzenia się na temat swoich dotychczasowych dokonań, jak również przedstawienia planów działalności po objęciu stanowiska. Później zadawano pytania, przez co wybory przeciągnęły się znacznie, ale za to kompetencje kandydatów zostały potwierdzone bezdyskusyjnie i można było przystąpić do głównego punktu programu.

W tajnym głosowaniu nowa Rada Uczelniana wybrała na swojego przewodniczącego kol. **Daniela Kozdębę** - uzyskał on poparcie ponad 2/3 członków Rady. Ogłoszono przerwę, po której nowy szef Samorządu przedstawił kolegów, jakich dobrał sobie do współpracy. W skład Zarządu weszli więc:

- o **Michał Kopacz** - III FD,
- o **Jan Oleniacz** - IV CD,
- o **Piotr Prus** - III MDT,
- o **Agnieszka Pułka** - IV ZD,
- o **Rafał Rojowski** - III BD,
- o **Tomasz Zajac** - IV ED.

W ten sposób wybory dobiegły końca, a przewodniczący zaprosił wszystkich na "kielbasę" (po)wyborczą. Kielbasa objawiła się jako chrupki i chipsy na podbudowie złocistego "napoju bogów", który spożyliśmy w ilości symbolicznej ze względu na liczbę uczestników imprezy. Miał więc kolega Daniel, jak na pierwsze chwile po objęciu władzy, fantastycznie

dużo zwolenników. Wiadomo - jako studenci musimy się trzymać razem. A tak na marginesie - bardzo dobrze, że udało się w końcu zlikwidować uprzedzenia wynikające ze studiowania na różnych wydziałach.

Nowy Zarząd oficjalnie objął urząd od 1 stycznia 1999 r., ale jego członkowie niezwłocznie zajmowali się bieżącymi sprawami Samorządu - m.in. organizacją Targów Pracy, Targów Edukacyjnych itd.

Poniżej przedstawiam sylwetkę przewodniczącego, chociaż jest on chyba znany wszystkim zainteresowanym z racji swojej aktywnej działalności w strukturach Politechniki Rzeszowskiej.

Daniel Kozdęba - urodzony 12.11.1976 r., zamieszkały w Mielcu. Student IV roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa na kierunku *zarządzanie i organizacja w przemyśle* oraz I roku studiów zaocznych na kierunku *administracja* Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Organizator IV Forum Uczelni Technicznych w Rzeszowie. Współorganizator V Rzeszowskich Juwenaliów '98, ubiegłorocznych Targów Pracy, aktualny koordynator Targów Edukacyjnych.

Członek Samorządu Studenckiego WBMiL, Rady WBMiL, Senatu PRz, Komisji Współpracy z Zagranicą i Komisji Ekonomicznej przy Parlamencie Studentów RP, dotychczasowy członek Rady Uczelnianej i Zarządu Samorządu Studentów Politechniki Rzeszowskiej.

Udział w konferencjach: Zjazd Parlamentu Studentów w Jahrance, FUT w Lublinie, I Konferencja Tematyczna Fundacji Parlamentu RP, Konferencja Tematyczna *"Wizerunek studenta wczoraj, dziś i jutro"*. Poza tym Daniel bierze regularnie udział w pracach Rady Studentów Parlamentu Studentów RP.

Zainteresowania: języki obce (dobra znajomość języka niemieckiego), literatura, pływanie (sędzia pływacki). Nowy przewodniczący jest człowiekiem o szerokich horyzontach i należy oczekiwać, że sprawdzi się na objętym przez siebie stanowisku. Na razie wypada mu życzyć sukcesów w podejmowanych działaniach oraz życzliwości ze strony władz Politechniki - co też z przyjemnością czynię.

Mieczysław Płocica

Targi na gorąco

Centrum Kongresowe - to brzmi dumnie. A właśnie w budynku o tej nazwie (na co dzień bud. S naszej uczelni) zostały zlokalizowane **IV Studenckie Targi Pracy i I Targi Edukacyjne**, połączone z dniami otwartymi Politechniki Rzeszowskiej. Do pierwszej imprezy zdążyliśmy się już przyzwyczaić, bo od czterech lat jest ona stałym punktem życia akademickiego w Rzeszowie. Warto zaznaczyć, że tegoroczna edycja była sygnowana przez prawie wszystkie rzeszowskie uczelnie, a nie tylko przez PRz.

Ekspozycja nie zaskoczyła ofertą - można powiedzieć, że odzwierciedlała sytuację na naszym podkarpackim rynku pra-

cy, gdzie bezrobocie jest duże i pracodawcy nie muszą specjalnie zabiegać o znalezienie odpowiednich pracowników. Były prezentowane więc dobrze znane od lat firmy z okręgu, tj. **Procter & Gamble**, **WSK "PZL - Rzeszów" S.A.**, **HSW - Zakład Mechaniczny**, **Mars Master Foods**, **Sykom**, **Softsystem**, **Pehamet** i **BMM**. Nowością była obecność firm ubezpieczeniowych - **Amplico Life**, **PBK S.A.** i **Commercial Union**. Po raz pierwszy odnotowaliśmy także **Stomil Sanok S.A.** i **Polkomtel S.A.** Stoisko **Rajonowego Urzędu Pracy** jak zwykle dopełniało całości.

Również tradycyjnie odbyły się wykłady nt. aktywnych metod poszukiwania pracy oraz umiejętnego zaprezentowania własnej osoby potencjalnemu pracodawcy. Podawano bardzo cenne informacje i niewątpliwie pozwolą one uniknąć wielu przykrych niespodzianek podczas poszukiwania pracy.

Organizowane po raz pierwszy **Targi Edukacyjne** okazały się strzałem w dziesiątkę. Otwarcie imprezy było zaplanowane na godzinę 12⁰⁰, ale już przed 10⁰⁰ przyjechały pierwsze autokary z młodzieżą szkół średnich. Spowodowało to małe zamieszanie, gdyż nie wszyscy przedstawiciele szkół wyższych byli na stanowiskach (bo o tej porze nie musieli być), a poza tym część laboratoriów przeznaczonych do zwiedzania w czasie dni otwartych PRz była jeszcze zamknięta. Przyjeżdżający wcześniej byli więc sami sobie winni, ale - jak to zwykle bywa - swoje niezadowolenie wyładowali na nas. Dezorientację wywołała też lokalizacja punktu informacyjnego Wydziału Zarządzania i Marketingu w budynku L (z czym organizatorzy nie mieli nic wspólnego). Ponadto dziewczyny, które je obsługiwały dostały odgórne polecenie kierowania uczniów na wymyślane spotkanie z rektorem PRz, które jakoby miało odbyć się w Centrum Kongresowym. Wprowadziło to spory zamęt i skutecznie zniweczyło u wielu pozytywny obraz targów. Jako że byłem w centrum wydarzeń, więc kolejny raz zebrałem "po głowie" za coś, czego nie zrobiłem. Później obyło się już bez zgrzytów.

Około południa liczba uczestników targów osiągnęła apogeum - dosłownie nie można się było precyzować. Aby przejść do stoiska mojego wydziału, musiałem poruszać się razem z tłumem, bo inaczej nie było szans. Przydzielone grupy wyprowadzaliśmy więc przed budynek i tam dopiero udzielaliśmy szczegółowych informacji o naszej uczelni. Później następowało oprowadzanie po udostępnionych nam laboratoriach. Zainteresowanie ze strony przybyłej młodzieży było na ogół duże, co powodowało, że zwiedzanie poszczególnych jednostek zajmowało więcej czasu niż przewidywaliśmy.

Oprowadzanie młodzieży samo w sobie stanowiło niecodzienne przeżycie, bo ludźki to rogaty i barwny nad wyraz. I tak od chłopców padały często pytania o jakiś bar czy budę z piwem (jak mi nie mam - bezalkoholowym), a szczególnie radość wzbudzał fakt "dmuchania" w tunelu aerodynamicznym modeli samolotów. Padały prośby o dłuższe przebywanie w laboratoriach, "żebyśmy nie musieli wracać na lekcje". W samym Centrum Kongresowym niektórzy weszli za cukierkami i innymi łakociami, których niestety nie było zbyt wiele. Jedynie kolega z Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania hojną ręką rozdawał przywiezione dobra, zapraszając jednocześnie do gry komputerowej, w której można było wygrać koszulki, długopisy i inne gadżety. Za budującym przykładem poszła następne-

go dnia Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza z Tyczyna, stawiając na swoim stoisku tackę z czekoladkami. Oczywiście większość gości poważnie potraktowała swoją wizytę w Politechnice, ale to właśnie przytoczone "kwiatki" nadawały sympatycznego tonu atmosferze targów. Trzeba zaznaczyć, że młodzież przybyła drugiego dnia imprezy (już z własnej inicjatywy i bez nauczycieli) generalnie bardziej była zainteresowana konkretnymi informacjami o studiach. W każdym razie cel targów został osiągnięty - w jednym miejscu młodzi ludzie mogli porównać oferty różnych szkół wyższych i wybrać odpowiednią dla siebie. A na stoiskach były prezentowane: Profesjonalna Szkoła Biznesu z Krakowa, wspomniane już Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza z Tyczyna i rzeszowska Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania, Szkoła Języków i Zarządzania Promar International, Akademia Rolnicza w Krakowie Wydział Ekonomii w Rzeszowie, Wyższa Szkoła Zarządzania, Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechnika Krakowska, UMCS - Filia w Rzeszowie, KUL - Filia w Stalowej Woli, Centrum Treningowe Wojakowskich ze Szczecina oraz działający w PRz Ośrodek Kultury Francuskiej Alliance Française. O obecności wszystkich wydziałów Politechniki Rzeszowskiej chyba wspominać nie muszę. Zdziwił natomiast brak rzeszowskiej WSP, która z zaproszenia nie skorzystała, pewnie wychodząc od założenia, że nie ma nic do zaoferowania swoim potencjalnym studentom. Zaiste, jak na jednostkę pretendującą do miana uniwersytetu posunięcie to zastanawiające.

Przedstawiciele (po)wyższych szkół (z wyjątkiem oczywiście WSP) poproszeni o opisanie mocnych i słabych stron targów ocenili nas jednoznacznie pozytywnie. Wszyscy podkreślali nienaganną organizację imprezy, porządek i zapewnienie stałej obsługi gastronomicznej. Sformułowania typu: "bardzo dobra organizacja", "serdeczne przyjęcie przez organizatorów", "przyjazna atmosfera" czy "bardzo miła obsługa" sprawiły nam szczególną radość. Oczywiście nie ustrzeżliśmy się niedociągnięć, z których chyba największym był brak informacji o istnieniu stoisk na I piętrze, przez co część zainteresowanych opuszczała targi po zapoznaniu się z ofertą stoisk na parterze. Błąd to karygodny, więc biję się w piersi (koleżankę z Samorządu Studentów).

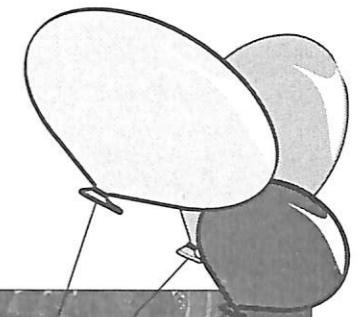
Obiektywnie trzeba przyznać, że wśród wystawców i organizatorów atmosfera była naprawdę wspaniała. Wieczorem pierwszego dnia zorganizowaliśmy nieoficjalne spotkanie integracyjne, które zaowocowało (m.in.) uzyskaniem wielu cen-

nych informacji o targach w innych miastach. Zaproponowano nam wprowadzenie do programu konkursów, prezentacji szkół i różnych przedsięwzięć uatrakcyjniających imprezę. Myślę, że formuła targów edukacyjnych będzie się rozwijać i ciekawe pomysły na pewno wykorzystamy.

W trakcie trwania imprezy odwiedzili nas przedstawiciele najwyższych władz uczelnianych w osobach **prof. PRz Jana Kalembkiewicza** - prorektora ds. nauczania i **prof. Zbigniewa Stachowskiego** - rektora WSSG z Tyczyna. Pewnie byli też goście z innych uczelni, ich obecności jednak nie zarejestrowałem, ponieważ sporo czasu zajmowało mi oprowadzanie kandydatów na studia po moim wydziale. Za to na stoisku WBMiL co rusz pokazywał się dziekan tego wydziału - **prof. Tadeusz Markowski** na przemian z prodziekanem ds. nauczania - **prof. PRz Feliksem Stachowiczem**, a prodziekanem WE - **dr inż. Jan Rodziński** był obecny przez cały czas targów i osobiście informował zainteresowanych o warunkach studiowania. Tak trzymać.

Mieczysław Płocica

To był bal - BAL SPORTOWCA

13 lutego 1999 r. w ostatnią sobotę karnawału w stołowiec studenckiej PRz odbył się doroczny Bal Sportowca Politechniki Rzeszowskiej. Przy dobrej muzyce bawiło się doskonale około 250 osób.

Ze sportowcami bawili się: JM Rektor - prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś, prorektor ds. nauczania - dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. PRz i dyrektor administracyjny - mgr inż. Janusz Bury oraz liczni pracownicy uczelni.

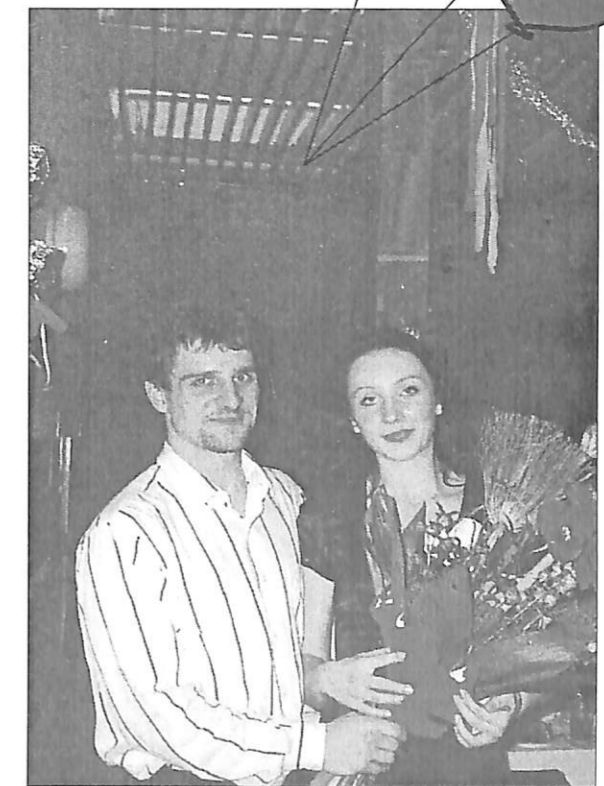
Miłym akcentem imprezy był występ młodzieżowego zespołu tańca nowoczesnego. Podczas balu ogłoszono wyniki plebiscytu na 10 najpopularniejszych sportowców Politechniki Rzeszowskiej. I tak najpopularniejszym sportowcem w 1998 roku został kolega **Marek Biros**, student V roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa, zawodnik sekcji piłki nożnej, sędzia piłkarski i działacz Klubu Uczelnianego AZS.

Kolega Marek Biros jest również od sześciu lat organizatorem halowej ligi piłki nożnej, największej studenckiej ligi w kraju. W tym roku zgłosiła się rekordowa liczba uczestników (80 zespołów).

A oto jak przedstawia się pierwsza dziesiątka najpopularniejszych sportowców PRz:

1. **Marek Biros** - piłka nożna
2. **Lesław Chelmecki** - piłka nożna
3. **Janusz Wiśniewski** - karate
4. **Mariusz Turbacz** - koszykówka
5. **Marta Szczecin** - siatkówka
6. **Jacek Stącel** - karate
7. **Monika Rodzeń** - koszykówka
8. **Dariusz Pisarek** - piłka nożna
9. **Wojciech Rzepa** - siatkówka
10. **Jacek Wiercioch** - piłka nożna

Sympatyczną tradycją stał się wybór Królowej Balu, którego dokonali uczestnicy imprezy. Została nią w tym roku studentka III roku Wydziału Marketingu i Zarządzania PRz -

Królową Balu Sportowca została studentka III roku Wydziału Zarządzania i Marketingu - Marta Szczecin. Z lewej: wiceprezes AZS Lesław Chelmecki (Fot. G. Sowa)

p. **Marta Szczecin**, dla której nagrodą była korona, wspaniałe bukiet i dwa bilety na bal w 2000 roku.

Do zobaczenia za rok.

Stanisław Kołodziej

Ruszajmy się

Sport Akademicki

Największa liga Politechniki w piłce nożnej

W dniu 15 lutego 1999 r. zakończyła rozgrywki największa liga w Polsce w piłce nożnej halowej.

W ciągu czterech miesięcy rozegrano 360 meczów, w których strzelono 2529 bramek, co daje średnią 7 bramek na mecz. Zwycięzcy poszczególnych grup, jak Oldboys Corny, Polmos PRz, Wyjadacze, Byleco, Radio Taxi 919, TPM Sitodruk, Czarni, Drimpex, z rąk organizatora Marka Birosa otrzymali pamiątkowe puchary.

Ponadto pucharami zostali nagrodzeni:

- najlepszy strzelec - **Tomasz Skiba** (Graffiti), który strzelił 27 bramek i wyprzedził **Grzegorza Kapłana** (Bibesy) - 26 bramek i **Rafała Domarskiego** (Elektropol) - 22 bramki,
- najlepszy bramkarz - **Robert Kocur** z zespołu Radio Taxi 919, któremu strzelono tylko 4 bramki,
- zwycięzca klasyfikacji Fair Play - drużyna FC Fafiki.

Podczas wręczania pucharów przeprowadzono losowanie rozgrywek o puchar ligi, w której udział biorą 32 zespoły i zajęły miejsca: 1-8 w Ekstraklasie, 1-6 w I Lidze, 1- w II Lidze A i B, 1-2 w III Lidze A, B, C, D, zwycięzca klasyfikacji Fair Play i zespół z dziką kartą Czesio Zastawa.

Spotkanie finałowe o puchar ligi odbyło się 10 marca 1999 r. w hali Politechniki Rzeszowskiej przy ul. Poznańskiej.

Następna edycja halowej ligi Politechniki rozpocznie się już w listopadzie 1999 r.

Klub Uczelniany AZS serdecznie zaprasza studentów i pracowników uczelni do udziału w tej imprezie.

Marek Biros

Halowa liga piłki nożnej cieszy się dużym zainteresowaniem. Na zdjęciu - jedno ze spotkań (Fot. G. Sowa)

Okładka: Zamek w Rzeszowie (góra). Symbolika nadchodzących świąt (dół). (Fot. M. Misiakiewicz)

Autorzy tekstów

Marek Biros
Student V MDT

dr inż. Jerzy Kerste
Katedra Konstrukcji Budowlanych WBilS

mgr Stanisław Kołodziej
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

mgr Marta Olejnik
Główny Specjalista ds. Organizacji
Sekretarz Rektora

Mieczysław Płocica
Student V MDE

Włodzimierz Ptak
Dział Spraw Osobowych i Socjalnych

mgr inż. Bronisław Świder
Kierownik Samodzielnej Sekcji
Rozwoju Kadry Naukowej

mgr Katarzyna Wilczek
Katedra Matematyki WBilL

dr inż. Krystyna Wróbel
Katedra Konstrukcji Budowlanych WBilS

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny

Grzegorz Bajorek
Wiesława Bober
Ewa Dziuban
Cecylia Heneczowska
Krystyna Ladoś
Barbara Mazewska
Alicja Mieszkowicz-Rolka
Marta Olejnik
(sekretarz redakcji)
Mieczysław Płocica
Jan Sieniawski
(redaktor naczelny)
Janusz Strojny
Bronisław Świder

Skład i łamanie

Joanna Miłkula
Oficyna Wydawnicza
Politechniki Rzeszowskiej

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska
ul. W. Pola 2, bud. A
pok. 105, tel. 62-54-06, w. 255

Wydawca

Oficyna Wydawnicza
Politechniki Rzeszowskiej
im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2

Druk

Zakład Poligrafii PRz
zam. 33/99

ISSN 1232-7832

Redakcja zastrzega sobie prawo
skracania i opracowywania artykułów
oraz zmiany ich tytułów

Nakład 450 egz.

Cena 1,50 zł